

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 115/24

Luxembourg, 29. julij 2024

Sodba Sodišča v združenih zadevah C-112/22 CU in C-223/22 ND | (Socialna pomoč – posredna diskriminacija)

Socialna pomoč: dostop državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, do ukrepa socialne varnosti, socialne pomoči ali socialnega varstva ne sme biti odvisen od pogoja, da so v državi članici prebivali vsaj deset let

Država članica za dostop državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, do ukrepa socialne varnosti, socialne pomoči ali socialnega varstva ne sme določiti pogoja, ki velja tudi za državljane te države članice, da so v tej državi članici prebivali vsaj deset let, od tega zadnji dve leti neprekinjeno. Država članica tudi ne sme kazensko sankcionirati lažne izjave v zvezi s takim pogojem nezakonitega prebivanja.

Dve državljanke tretjih držav, ki sta rezidentki za daljši čas v Italiji, sta obtoženi storitve kaznivega dejanja. Podpisali naj bi namreč vloge za pridobitev „univerzalnega prejemka“, to je socialnega prejemka, namenjenega zagotavljanju življenjskega minimuma. Napačno naj bi potrdili, da izpolnjujeta pogoje za dodelitev tega prejemka, vključno s pogojem vsaj desetletnega prebivanja v Italiji, od tega zadnji dve leti neprekinjeno. Na tej podlagi naj bi neupravičeno prejeli 3414,40 EUR oziroma 3186,66 EUR. Sodišče v Neaplju (Italija) Sodišče sprašuje, ali je ta pogoj prebivanja v skladu z direktivo o državljanih tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas¹.

Sodišče je presodilo, najprej, da zadevni pogoj prebivanja **pomeni posredno diskriminacijo državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas**. Čeprav ta pogoj velja tudi za državljane te države, pa zadeva predvsem nedržavljanke, med katerimi so tudi ti državljani tretjih držav.

Sodišče je nato preučilo, ali je to različno obravnavanje mogoče utemeljiti z razliko v vezeh med domačimi državljani in državljani tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, z zadevno državo članico. Sodišče je ugotovilo, da **Direktiva določa pogoj petletnega zakonitega in neprekinjenega prebivanja na ozemlju države članice**, da bi državljan tretje države lahko imel status rezidenta za daljši čas. Zakonodajalec Unije je menil, da **to obdobje zadostuje za upravičenost do enakega obravnavanja** z državljani te države članice, zlasti kar zadeva ukrepe socialne varnosti, socialne pomoči in socialnega varstva. V skladu s tem **država članica ne more enostransko podaljšati obdobja prebivanja, ki se zahteva z Direktivo**, da bi bil državljan tretje države, ki je rezident za daljši čas, kar zadeva dostop do takega ukrepa, lahko upravičen do enakega obravnavanja kot državljani te države članice.

Nazadnje, Sodišče je odločilo, da **zadevna država članica tudi ne sme kazensko sankcionirati** lažne izjave v zvezi s pogojem prebivanja, ki je v nasprotju s pravom Unije.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ [Direktiva Sveta 2003/109/ES](#) z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas.